

Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Tiemroth) omtrent vil dele denne Anskuelse, og at det, han egentlig havde imod, var, at der kom Noget ind i Loven, som efter dets Natur burde være Forordning, men som det paa en Maade er vanskeligt at lade blive ude af den, idet vi ikke ere sikre paa, at det vil komme frem som Forordning.

Tiemroth: Jeg er dog ikke ganske af samme Mening som den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig. Jeg antager nemlig, at der, naar saaledes enhver Lov blev ledsaget af, hvad han kalder en Forordning om dens Udførelse, vilde komme meget ind i saadanne Forordninger, som egentlig burde indeholdes i selve Lovene. Sagen er jo den, at Alt hvad der bør ansees som almindelig Regel, med Hensyn til en Lovs Udførelse, er Lov og bør staa i Loven selv. Det, som maa overlades til Regjeringen, er derimod netop hvad der ikke kan

gøres til almindelig Regel, men som bør bestemmes ved hver enkelt Leilighed; det er det, jeg har meent med Hensyn til mine Udtalelser om § 2 i Forslaget.

Altsaa, naar der kan gives almindelige Regler for Udførelsen af en Lov, saa hører dette med til Loven og ind under Rigsdagens Omraade; men naar der ikke kan gives saadanne almindelige Regler, naar der blot kan være Tale om, hvorledes der skal forholdes i hvert enkelt Tilfælde, saa hører dette til det Executive, som maa overlades Regjeringen selv. Med Hensyn til Klager og de Forhold, hvorom der her kan blive Tale, da troer jeg, det meget let kan blive Tilfældet, at Regjeringen ingen almindelige Bestemmelser kan tage, og derfor etheller give almindelige Forskrifter, men at den derimod, naar saadant behøves, foreskriver den Fremgangsmaade, der skal følges ved hver enkelt Leilighed. Mere troer jeg ikke Regjeringen kan gjøre.